

X-MAS

JOULUKUUN 12.1992 NUMERO 4 HYASINTINTUOKSUINEN JOULUNUMERO

Hyvää ja leppoisaa!

Pitelet juuri kädessäsi tämän vuoden viimeistä Terminaali-lehteä. Lehti on samalla myös viimeinen minun toimittamani, joten tahdon tässä kiittää urheita toimittajiani (Ulla Elsilä, Jussi Huuromonen, Rauli Kaksonen ja Teemu Leppänen), joista osa on jopa kirjoittanut juttuja lehteen, sekä muita avustajia kuluneesta vuodesta.

Vuoden viimeiset tentit alkavat toivottavasti olla jo takanapäin, ja vuoden viimeinen opintotuki tuhlattuna. On aika hankkia lamalahjat rakkaimmillemme, leipoa ja värkätä kaikenmoista jouluhömpötystä, ja lopulta hiljentyä joulun rauhaan.

Tämä joulun aika on joillekin opiskelijoillekin yltäkyläisyyden aikaa. Äidit ovat laittaneet kystä kyllä. Mikäli rakas lapsi ei pääse kotiin joulunviettoon, niin ainakin ruokapaketteja lähetellään, joten opiskelijapolokin saa edes kerran vatsansa täyteen puuroa ja muita jouluruokaa. Ei itkeä saa, ei meluta saa. Hyvällä tuurilla Joulupukkiin vierailee tuoden muassansa kaikkea tarpeellista ja mukavaa.

Ei kai tässä joulua odotellessa voi juuri muuta, kun siteerata vanhaa tuttua joululaulua:

"Joulu on taas, joulu on taas.
Voi kuinka meill' on hauskaa.
Joulu on taas, joulu on taas.
Voi kuinka meill' on hauskaa."

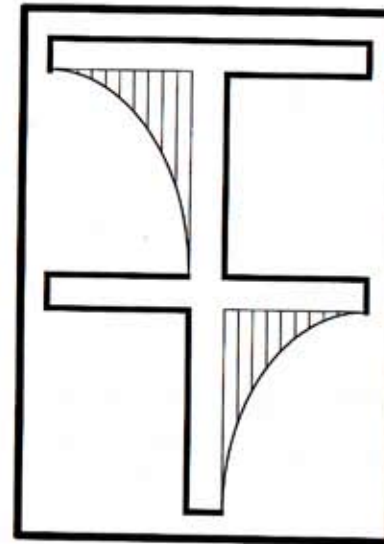
Nyt sitä saa, nyt sitä saa,
voi kuinka meill' on hauskaa!
Nyt sitä saa, nyt sitä saa,
voi kuinka meill' on hauskaa!"

Elikkä hyvää ja leppoisaa joulunodotusta kaikille!

SISÄLLYSLUETTELO

2. Pääkirjoitus
4. Puheenjohtajan palsta
5. Bulldog vieraissa
6. Rukous
7. Jasmiina-tädin jouluherkut
9. Synty
13. Joulupukin haastattelu
14. Isojen poikien sivu
15. Isojen tyttöjen sivu
16. Fuksikursio
18. Jumma kuttu?
20. Pikkujoulu
22. Lukijakilpa
23. Laulu
24. Kirje Joulupukille

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja: Päivi Passoja
Juurutoimitus: Jussi Huuromonen

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

Olli Hyyppä

PEEJIIN PALSTA

Töööt!

Tämä olisi ilmeisesti sitten viimeinen peejiin palsta, jonka täyttäminen lankeaa mun osalle. Pitäisi varmaan kirjoittaa pitkä vuodatus siitä, mitä on tullut tehtyä, mitkä ovat parhaimmat muistot ja kuinka mukavaa se oli. Jospa kuitenkin jättäisi tuon vuodattamisen väliin ja miettisi, mitä ideoita jäi vielä käyttämättä.

Killan toiminta on aikalailla tapahtunut omalla porukalla ja joskus sähköläisten kanssa. Ois varmasti kiva tutustua myös muihin teekkarikiltoihin. Saunaillan järjestäminen yhdessä vaikkapa raksan kanssa ei olisi tosiaankaan iso homma. Noissa saunailloissa syntyy aina jotain kuningasideoita, jotka vielä yhdessä voitaisiin toteuttaa.

Myös perinteisten saunailtojen ja bileiden lisäksi löytyisi monenlaista muutakin toimintaa. Lasketelijoita on sen verran paljon, että aina löytyy muutama innokas rinteeseen lähtijä, joka on valmis lykkäämään huomisen tentin ens vuodelle. Ei tempauksenkaan idean tarvitse olla aivan loistava, vähän huonommallakin pärjää ja

saa syntymään upeaa jälkeä. Jos ei omasta porukasta ja killasta löydy innokkaita, niin aina voi lainata naapurikillasta. Onhan sitä myös olemassa partiokillaa, kamerakerhoa, kuoroa... Ei vaadi paljon uskallusta lähteä mukaan.

Miksei muka prosessin kotimaan pitkälle voisi osallistua? Tottakai, jos siellä on tilaa. Eivät varmasti heitä linja-autosta pois jos käy ilmi, että oletkin naapurikäytävän väkeä. Ei muuta kuin kokeilemaan.

Oli muuten kaikin puolin tosi upea vuosi. Kiitos kaikille ja onnea uudelle hallitukselle.

--Olli

hedgehog

Bulldog vieraisa

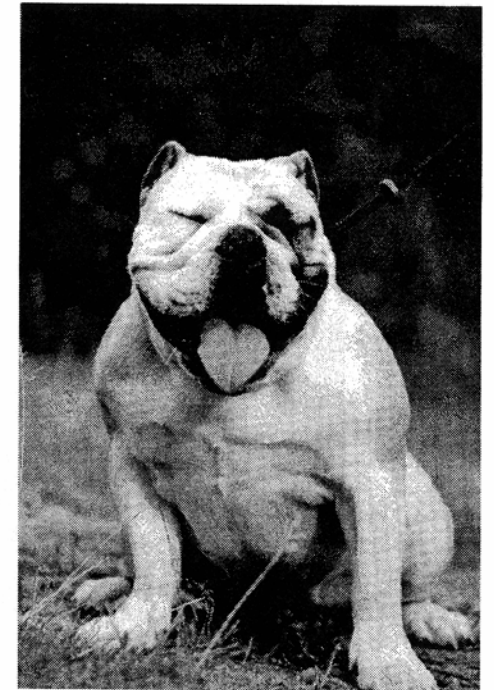
Eli miten käy kun bulldog tulee vierailulle. Tositarina...hieman huvittava... Jos siitä muka löytyy kieli poskessa tehtyä **an viittaavaa tavaraa, niin hyvä! Tosin sitä ei ole ainakaan tietoisesti tehty... Semmoinen koira kävi mun luona pari päivää sitten.**

Siirrettyäni kaverin maantieyrän sulokkuuden omaavan buLLdogin pois sängyltäni keskityin tuhoamaan pientä erää sitä ehtaa juomaa kaukaa Meksikon kuumen auringon alta. Enkä voinut olla tuntematta pientä pistosta jossain kaukana kuoren alapuolella, kun mielessäni istuskelin suuren haciendan terassilla auringonvarjoa alla siemailen tulista juomaa ja kuunnellesani kaskaiden siritystä... Samalla karmaiseva aistihavainto palauttaa kurjan pohjoismaalaisen kaupunkiviikingin takaisin loskaiseen ja kaikkea muuta kuin talviseen Suomeen. Onko kellään omakarvaista kokemusta 27 kg painavan buLLdogin hellydenosoituksista? Ensin kunnon varalokosketus vähää toisen asennon stabiilisista ominaisuuksista välittämättä, tassut rintakehän päälle ja "pienellä" kielellä suoritetaan kasvojen uloimpien kerrosten perusteellinen kastelu. Ja sitten höngitään lemmekkäästi noin vajaan tuuman päästä kohti kuin höyryjuna. Piskin naama-taulu halkeaa kahtia sen hymyillessä tavalla, mitä kuka tahansa rotuun tai ylipäätään koiriin tottumaton voisi pitää ainoastaan verenhimoisena. Ole siinä sitten mukavasti koiran koko painon levätessä rintakehälläsi.

Saatuaan tervehtimisseremoniansa tyydyttävästi toimitettuaan kiinnitti keijumaisella sulokkuudella liikkuva tekstiilituho huomionsa oman lajinsa edustajaan, joka tähän asti oli yrittänyt eritellä vieraan käytöstä a) röyhkeäksi tai b) rohkeaksi. Oli miten oli, matalampaa painopistettä hyödyntäen vieras tökkäsi korkeajalkaisemman lajitoverinsa matolle, missä em. karvakaasa sitten hölmistyneenä tästä katsantokulman äkillisestä muutoksesta yritti mietiskelemällä selvittää uskaliaan tulokkaan mahdollisi-

sista aggressiivisista aikeista. Mitäkö tämä muskelikasan hieman feminiinisestä viehätysvoimastaan menettänyt otus teki? Istahti takalistolleen ja yritti näytellä viatonta.

Vieraiden lähtiessä huushollistamme huokaisimme koiran kanssa helpotuksesta ja yhteistuumin (olettaisim) päätimme ensi kerralla kumota arvoisa neiti lattialle ennen kuin arvoisa ystävämme kerkiäisi edes nuolaista.

Rukous

Kaikille teekkarinaisille

Oi, kaunis ja verenhimoinen
pirteä vaarallinen
on teekkarinainen
Hän nuoret poloiset
miehet maitopartaiset
pöydän alle juotuaan
ryöstää poikuudesta.

Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Hiukset hampaat välkkyen
he valtaa unet fuxien
käy kimppuun lailla keijujen
tanner allaan tömisten
Silmät huulet loistaen
laulaa ääni väristen
saa armaa polvillaan
miehet kaikki anomaan.

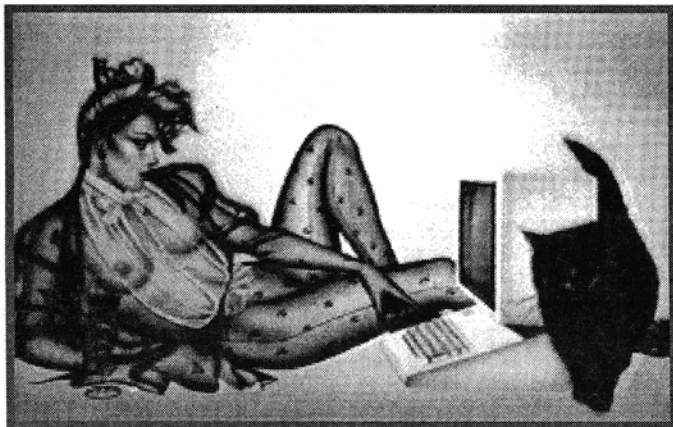
Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Aamuisin haju kauhea
hirveämpi kuin krapula
saattaa mustaa neitoa
On maassa myyrää matkinut
haalarinsa sotkenut
Hiukset, meikki sekaisin
tuijottaa silmin punaisin.

Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Jos kohti kulkee ties
väistä, pakene mies
Et kohtaloa kauheanpaa
kuin laistansa tavata
voi eläissäs kohdata
Hän sielun, mielen turmelee
ruumiisikin raatelee
Ottaa, käyttää ja jättää
muistisikin hävittää.

Oi Luoja, mikset meitä varjellut !

Jasmiina-tädin jouluherkut

KOSSU-POSSU

Suomalainen joulun perinteikäs sianlihakinkku
uudella tavalla valmistettuna.

Marinadi-liemi:

1. 15 pulloa 38%:n vahvuista Koskenkorva -alkoholijuomaa.
2. laakerinlehti
3. 1/2 tl karkeaa merisuolaa
4. yksi punainen pippuri
5. yksi musta pippuri.
6. 3 pussia jauhettua salmiakkia
7. 10 koria joulu-olutta (keppanaa tai nelosta)
8. 13 erilaista ruotsalaista pornofilmiä
9. 20 pakettia lihapiirakoita
10. 20 pakettia lenkkimakkaraa
11. sopivaksi katsottu määrä ketsuppia ja sinappia
12. iso purkki kurkku relishia.
13. paketti haulikon panoksia (miel. susihauli)
14. 5 isoa valmispizzaa
15. 11 pussia sipsejä

Täytetään 30:n litran alumiinikattila vedellä, lisätään suola sekä laakerinlehti ja pippurit. Upotetaan luomu-viljelijältä ostettu kinkku kattilaan ja annetaan maustua tunnin verran.

Sen jälkeen kutsutaan työttömyyttä potevat parhaat kaverit Reiska ja Sepe kylään. Kinkun marinointumista odotellessa juodaan kavereiden kanssa pari koria kaljaa ja katsellaan videoilta elokuvia, jonka jälkeen kaadetaan marinointiliemi vessanpyttyyn ja käydään myymässä kinkku sikakalliiseen hintaan Tyhmälle Naapurille (vertaa TV:sarja Simpsonien Flandersit). Saaduilla rahoilla ostetaan Salesta lisää keppanaa, joita mennään nauttimaan takaisin asunnolle sinne jääneiden oluiden kanssa.

Joulukinkun valmistuksen tässä vaiheessa on syytä huomauttaa, että rakkaan aviopuolison/tyttöystävän jäätävä nalkutus ja urputus (HiFi-terminin ilmaistuna Hellasäröä) on syytä jättää

omaan arvoonsa. Maailman parhaat kokithan ovat miehiä.

Kun olutkorit ovat tyhjentyneet eikä palautuspullollakaan saa enää keppanaa on aika ottaa esille äskeinen 30:n litran alumiinikattila, johon tyhjennetään koskenkorvapullot. Hieno salmiakki lisätään kattilaan hitaasti hämmentäen, ettei kossu vain loisku ja mene hukkaan. Kattila kannetaan miehissä olohuoneeseen, missä sitä aletaan maistelemaan oikean salmiakkimäärän selvittämiseksi lihapiirakansyönnin ja videoiden katselun lomassa.

Yleensä jo tässä vaiheessa vaimon/avovaimon nalkutus on käynyt niin suureksi, että hänet ja lapset on syytä ajaa haulikolla ulos hankeen. Jos pakkasta ei ulkona ole vähintään kahtakymmentäviittä astetta, odota kovempia pakkasia.

Kun häiriötekijät on eliminoitu, voi salmiakkimäärän määrittäminen jatkua Sepen ja Reiskan kanssa taukoamatta, kunnes kattila on tyhjä. Tällöin turvaututaan naapuriapuun, jolta saadaan lainattua joulumieleen vetoamalla sekä Sepen ja Reiskan psyykkisillä ja fyysisillä taivuttelumetodeilla lainattua rahat koskenkorvaan ja salmiakkiin.

Ylläoleva voidaan suorittaa n kertaa, missä n=naapurien lukumäärä. Iteraation tullessa lopulta lukuun n on jo hyvä aika mennä nukkumaan. Aamulla eivät lenkkimakkarat ja lihapiirakat enää maista ja videofilmitkin kyllästyttävät, on aika alkaa leikkimään Turvakotirumbanimitä perinneleikkiä. Tarvitaan vain puhelinnumerot kaikista lähialueen turvakodeista sekä puhelin (Huom. Vain näppäinpuhelimet).

Jos kätesi tärisevät niin voimakkaasti, että yrittäessäsi näppäillä yhden painalluksen, niitä tulee kaksikin tai enemmän, on syytä mennä vielä maate ja kokeilla jonkin ajan kuluttua uudestaan.

Lista lähialueiden turvakodeista soitellaan läpi,

ja kun oma perhe löytyy, se käsketään kotiin. Listan läpisoitosta Reiska ja Sepe ottavat aikaa, jota verrataan edellisjouluiseen. Jos aika on pienempi, saat miinuspuoleen, koska et ollut pystynyt pelottamaan perhettäsi niin pahasti, että se olisi juossut kauimmaiseen turvakotiin.

Lopuksi on hyvä huomauttaa, että Tapaninajelua on syytä välttää ainakin autolla sillä kossu-possu on niin tuhtia ruokaa että siitä voi olla jäämiä alkoholista vielä muutama päivä aterian nauttimisen jälkeenkin.

Pari puolalaisviitsiä:

- Mikä on ainut kaunis näky Puolassa? Turisti!
- Miten saa puolalaisen hukutettua? Vetä vessan kun se on juomassa!
- Miten puolalaisen nenän saa murettua? Lyö sitä kyynerpäähän!
- Miten yksikätisen puolalaisen saa putoamaan puusta? Vilkuttaa sille!
- Miksi puolalaiset harrastavat prostituutiota? Ensinnäkin on se.
- Sitten ne myy sen. Ja niillä on vieläkin se!
- Puolalainen mies karkasi vankilasta helikopterilla. Poliisi asetti tiesulut tärkeimpiin tienristeyksiin.

Spitaalivitsejä:

- Mitä spitaalinen tekee kokouksessa? Heittää huulta, paiskaa kättä ja kerää jäseniä.
- Mitä spitaalinen tekee aavikolla lapion kanssa? Kaivaa nenää.
- Mitä spitaalinen sanoo tullessaan ilotalosta? Siellä on ja pysyy.
- Mitä spitaalinen tekee ennen kilpailusuoritusta? Kokoaa itsensä.
- Entä itse suorituksessa? Ottaa kaiken irti.
- Mitä spitaalinen tekee diskossa? Irrottelee.

Muita vitsejä:

- Mikä on maailman pienin teatteri? Pillu, vain yksi seisomapaikka.
- Mr Klapilla oli lentokoneessa kova kusihätä ja miesten vessaan oli aivan mahdollon jono. Klapi pyysi saada mennä naisten vessaan, koska sinne ei ollut jonoa. Lentoemo suostui, mutta sanoi: 'Siellä on kolme nappia. Kahta ensimmäistä saat painaa, mutta siihen kolmanteen et saa missään nimessä koskea'. Klapi toimitti tarpeensa ja painoi ensimmäistä nappia. Seurasi automaattinen anaalipesu. Klapi painoi toista nappia. Seurasi ulostussaastan poistuminen pöntöstä. Klapi mietti kolmannen napin tarkoitusta ja päätti painaa sitä varoituksista huolimatta... ja heräsi viikon kuluttua sairaalasta ja kysyi hoitajalta tuon kolmannen napin merkitystä. 'Tampoonin poistaja', vastasi hoitaja.

-Mitä kukko tekee, kun sille tulee kylmä? Menee kanan lihalle.

K: Mistä tietää, että esiintymislava on suorassa?

V: Basistilta valuu kuola tasaisesti molemmista suupielistä.

Puppe

Syntä

Tähtienvälinen matkustaja-alus Sorbus III laskeutui humisten Ksernian pääkaupungin Tbolon universaalille avaruus kentälle. Yli kilometrin mittaisen titaanisen aluksen kaikki 3000 matkustajaa purkauivat nopeasti sisälle jäätillään avaruustermiiniin passintarkastusta varten.

Prefekti Belseb Ubin rautaiset saappaankorot iskivät melkein kipinää hänen astellessaan riuskasti musta viitta hulmuten kahden ruskean leijulaukkunsa kanssa transiitohallin käytäviä. Planeetalletulomuodollisuuksista Gbarin Prefekti oli selvinnyt nopeasti pelkästään diplomaattipassiaan heilauttamalla.

Terminaalin ulkopuolella oli jo parikymmentä ihmistä jonottamassa taksiä. Ubi komensi laukunsa maahan ja sytytti odottaessaan Camelin. Viimein tuli prefektin vuoro. Laukut lennähtivät käskystä punaisen taksin tavaratilaan.

- Hotelli Galakpoliin, hän sanoi väsyneesti rojahtaessaan mersun etupenkille.

Ksernian kaksoisaurinkojen porottaessa tulisesti siniseltä taivaalta taksi puikkelehti lievää ylinopeutta kaupungin ruuhkaista pääbulevardia. Hmu-pankin lämpömittari näytti kahtakymmentäneljää astetta, vaikka kello ei ollut edes kymmentä aamulla. Onneksi taksissa oli ilmastointi.

Hotellissa Prefekti peseytyi, haukkasi kaksi voileipää ja nukkui pari tuntia toipuakseen 27-tuntisesta avaruusmatkasta.

Hertyään hän pukeutui ohueen ruskeaan kesäpukuunsa, tarttui puhelimeen ja vuokrasi auton. Poistuessaan hotellista Belseb sai vuokraamansa auton avaimet kierosilmäiseltä respan työltä.

Autovuokraamon musta Alfa-Romeo 164 oli

parkkeerattu kadunreunaan heti ulko-oven viereen. Belseb hyppäsi autoon ja kaasutti Alfan nopeasti viikkaalle bulevardille. Ajo ulos pääkaupungin ruuhkista kesti puolitoista tuntia.

Auton radio ei toiminut, mutta onneksi MD-soitin oli kunnossa ja käsinelokerosta löytyi vanha AC/DC:n Back in Black-levy.

Belseb ajoi vielä tunnin kuusikaistaista moottoritietä, kunnes kääntyi oikealle huonopäällysteiselle pikkutielle. Vielä vartitunnin kaahattuaan hän pysähtyi ja varmistui että oli tiellä yksin. Belseb otti povitaskustaan ID-korttinsa ja osoitti sillä sivuikkunasta tien vieressä olevaa suurta tammea. Samassa hän autoineen alkoi vajota.

Alfa-Romeo laskeutui viisitoista metriä maanalaiseen parkkihalliin. Prefekti kaasutti pois kymmenmetriseltä tienpätkältä, joka nousi heti äänettä takaisin ylös. Parkkeerattuaan auton hän astui hallin G-putkeen, jolla pääsi Yhteisön maanalaisen päämajan aulaan.

- Missähän on Imprekki Milo Analin toimisto?, Belseb kysäisi.

- Löytyy tasolta 513, huone 1734, vastasi neuvonnan nuorimies näppäilyään hetkisen tietopäätettään.

Näköalahissi laskeutui nopeasti oikealle tasolle ja Prefekti ei juuri ennättänyt ihaila alas läpimitaltaan kolmesataametrinen keskuskuilun pohjalle rakennettua trooppista puistoa ja sen pientä vesiputousta.

Huone 1734 löytyi pian. Prefekti ei vaivautunut koputtamaan, vaan riuhtaisi oven auki ja astui sisään.

- Jumalauta, kun säikhdin, huudahti Imprekki Milo Anal ja heitti selailmansa Jallun sivuun heilauttaen samalla jalkansa pois työpöydältä.

- Vähän jännitystä sinunkin elämäsi, virnuili

eli Uskomattomimmat Suoritetut Töppäilyt-tiedostosta, niin eipähän lopu pojilta tempaukset kesken, Milo mutisi ja nakkasi näpyttelemisen ohessa tarjoilijan tuoman viskin naamaan. - Valmis. Huomenna neljällä sadalla VäNaNellä lastattu alus lähtee kohti Maata ja Oulua. Viimeistään kahdenkymmenen vuoden kuluttua alkaa tapahtua. Luulisi Teekkareiden sieltä leviävän ympäri koko perkeleen planeetan, julisti Miro tyytyväisenä näpsyttäen kannettavan kiinni. Compaq jymähti äänekkäästi osuessaan lattiaan Milon laskiessa sitä pöydän alle.

- Saatana, kun koordinaatio ei tahdo enää pelata, Milo hymähti. - No eikö se ole sama jäädä tähän vielä istuskelemaan vähäksi aikaa?

- En nyt oikein tiedä, Belseb epäroi. - Vaimolle ja lapsille pitäisi katsella joululahjoja kun tännepäin on tullut lähdettyä ja...

- Ja jumalauta, Milo tuhahti. - Sinunkin eukosi on täältä parinkymmenen parsekin päässä. Ei muuta kuin aletaan kurpomaan viinaa ja töppöilemään kuin miehet. Otetaan vielä yhdet ja vaihdetaan sitten baaria.

- Samahan se, Belseb hymähti. - Hei te henkilökuntaan kuuluva nuori neiti siellä, tuokaapa pari kossuvissyä ja lasku, kiitos. Belseb kaivoi valmiiksi lompakostaan sadassa kahdessakymmenessä tunnetussa aurinkokunnassa kelpaavan iridiumisen KosmosKortin.

- Minä maksan tämän laskun niin maksa sinä seuraavassa baarissa. Yöbaari Fittaniinhan sitä kuitenkin illan päälle päädytään vonkaamaan.

- Olet tosi ajatustenlukija, Miro sanoi.

Tarjoilija toi viinat ja Belseb maksoi. Juomat hävisivät irvistelemättä nopealla käsiliikkeellä miesten janoisiin kurkkuihin.

- Okei. Lähdetään jo, Milo komensi ja nappasi kannettavan kainaloonsa.

Miehet suunnistivat patiolta ulos jalkakäytävälle.

- TAKSI!, Belseb karjaisi ja musta Volvo jarrutti renkaat ulvoen miesten kohdalle.

- Päivää. Mennään HulluHevoseen, sanoi Miro kun hän ja Belseb ahtautuivat taksin takapenkille. Belseb paukautti oven kiinni ja Volvo vonkai liikkeelle häviten nopeasti liikenteen sekaan.

TeräsTeekkari leijuu maapallon yläpuolella jättäjäsmäinen polttolinssi mukanaan

Mahtavilla voimillaan hän kohdistaa linssin polttavan säteen tiettyyn kohtaan maapalloa...

...kärventäen erään tietyn yliopiston pois maailman kartalta täydellisen olemattomiin.

Näin hänen ei enää koskaan tarvitse tehdä AP-ykkösen laboratoriotöitä.

Joulupukin haastattelu

Joulukiireistään huolimatta itse Joulupukki suostui antamaan Jouluterminaalille kiihkeärytmisen revolverihaastattelun. Täysdigitaali-D2MAC-satelliittiyhteyden välityksellä suoraan Korvatunturilta saamme kuulla Pukin mietteitä nykyisestä ja tulevasta sekä kaikesta siltä väliltä.

Mitä Korvatunturille juuri tällä hetkellä kuuluu?

- Kiirettä pitää niinkuin aina ennen tähän vuodenaikaan.

Onko lahjojenteon aikataulussa pysytty?

- Suurinpiirtein. Joitakin odottamattomia vaikeuksiaahan aina ilmenee, mutta kyllä niistä aina on kunnialla selvitty.

Mikä on tämän joulun tuleva ns. hittilahja?

- Lapsille ehdottomasti teräksinen Termistoritappelu-nukke, joka vaihtaa sukupuolta joutuesaan veteen ja osaa sanoa "Fuck", kun sitä painaa navasta. Isille sitten partavettä ja sukkaa, ja äideille alusasuja ja yöpaitoja.

Mitkä ovat mielisarjojasi televisiossa?

- Hermunen, Kauniit ja rohkeat.

Mieliurheilusankarisi?

- Karoliina Leppuoto.

Mieliartistisi musiikkimaailmassa?

- Eila Torvela ja Nirvana.

Paras näkemsi elokuva?

- Tuntematon sotilas.

Pidätkö eläimistä?

- Suoraan sanottuna porot alkavat pikkuihijaa jo vituttamaan.

Milloin menetit poikuutesi?

- Heh heh. Joskus nuorena.

Onko ihmisen ihonvärillä sinulle merkitystä?

- No neekerinaiset on niin vanhankin miehen silmään hyvän näköisiä.

Mikä on mottosi?

- Hmm. "Jos vedät pukkia kovasti parrasta, et vähään aikaan kävelyä harrasta." Heh, no ei nyt sentään. Ei varsinaisesti ole mitään mottoa.

Mitä lajeja penkkiurheilet?

- Yleisurheilua ja hiihtoa ja Eurosportilta kalioikiipeilyä.

Oletko sukupuolisen tasa-arvon kannattaja?

- Joissakin asioissa kyllä.

Ehditkö harrastamaan mitään?

- Ei ennen joulua, mutta keväällä ja kesällä akvarellimaalausta ja tuntureilla samoilua. Ja ehdottomasti kalastusta.

Kuinka usein vaihdat sukiasi?

- Aina kun muori käskee.

Vaikein opettelemasi asia elämässäsi.

- Helikopterilla lentäminen. Alussa hajosikin kaksi. Nythän niitä saa halvalla entisen DDR:n ylijäämävarastoista.

Mikä olet horoskoopiltasi ja uskotko horoskooppeihin?

- Olen oinas. En usko niihin vaikka Ilta-Sanomista horoskoopin aina luenkin.

Mielivärisi?

- Punainen.

Uskotko UFOjen olemassaoloon?

- Ehkä.

Mielijuomasasi?

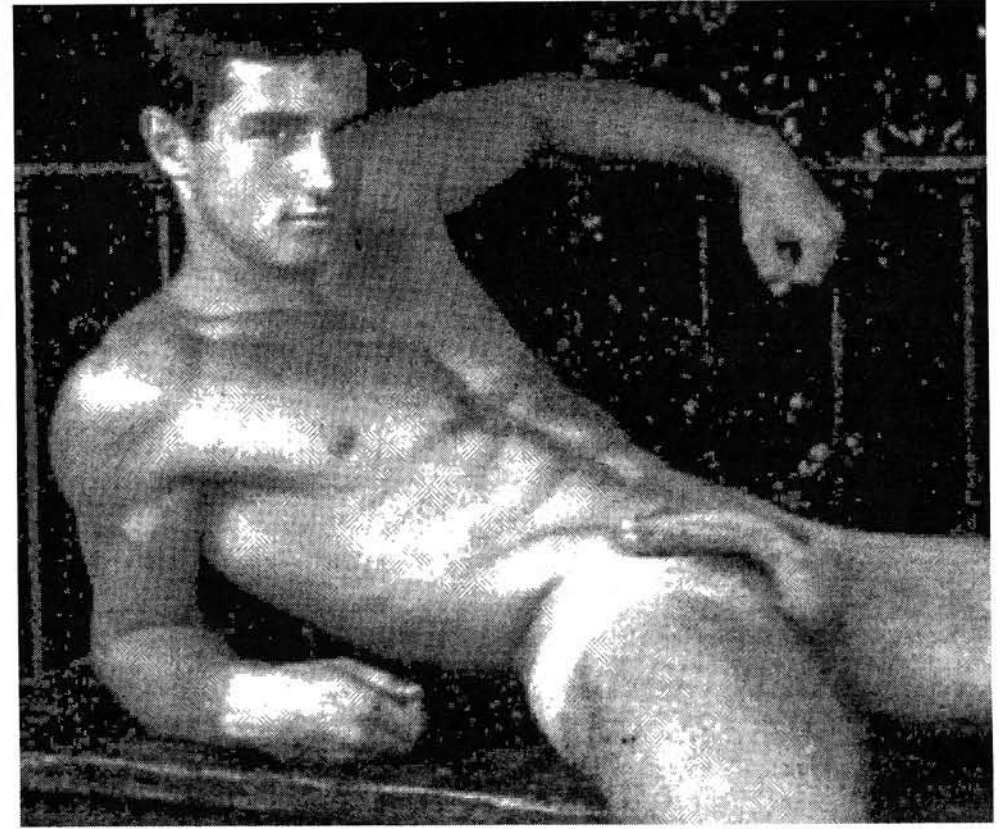
- Korvatunturin lähteen raikas, kylmä vesi.

Mitä aiot tehdä heti joulun jälkeen?

- Nukun kolme päivää ja lähdän sitten Ylläk-selle kahdeksi viikoksi ryyppäämään.

НАУСКАЯ ЖОУЛУА!

*ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA VUODELLE
1993!*

SKORDARI

FUXIKURSIO KAJAANIIN

Oli harvinaisen tavallinen tiistaiaamu 6. loka-kuuta. Ainoastaan ryhmä OTIT:in Teekkareita ja fukseja rikkoi normaalin aamurutiinin lupaavasti kilisevillä kantamuksillaan. Oli aika lähteä excursiolle Kajaaniin. Matkan ensimmäinen yllätys koettiin linja-autossa (jos sitä voitiin niin hienolla nimellä kutsua), jota ryhtyi kuljettamaan Patrosen Petri. Turvavöiden puutteen kauhistelun jälkeen pääsimme liikkeelle Tuiran ja Valkkylän kautta Kajaania kohti. Tosin jo keskus-sairaalan jälkeen pysähdyimme kaupan luona täydentämään tulevaa tyhjien pullojen kasaa. Kunnallisvaalien lähestyessä kannoimme kortemme kekon myös vankoilla poliittisilla mielipiteillämme lähistöllä olevien vaalikärjien luona. Eritoten Kalle (jo hieman pohjia ottaneena) ilmaisi yleistä huvia herättäen mielipiteitään.

Pysähdyksen jälkeen matkaa jatkettiin jälleen kohti Kajaania. Muutaman pusikkopysähdyksen jälkeen alkoi porukka jo selvästi avautua, ja päätettiin pitää pieni fuksien esittely. Linja-auton etuosassa fuksit yksitellen kertoivat hieman itsestään, ja näin saimme hieman tietoa uusista opiskelukavereistamme.

Matka jatkui ja porukka alkoi jo tulla iloiselle tuulelle laulun raikaessa Teekkareiden johdolla. Päivin kitara oli ahkerassa käytössä, mikä oli omiaan parantamaan ennestäänkin nousevaa yleistä hyvinvointitunnetta.

Seuraava tapahtuma oli killan vaalikokous, jossa killalle valittiin kaksi uutta jäsentä, sisä- ja opetusministeri. Kaksi aktiivista fuksia sai kunnian tarttua kyseisiin "salkkuihin" ja matkanteko

jatkui entiseen tahtiin (juomat virtasivat iloisesti ja yleinen hilpeys senkun lisääntyi).

Tuhannen ja yhden (viimeisen) virtsatauon jälkeen saavuimme Kajaaniin, tarkemmin sanottuna kaupungin torin rantaan, jossa vastaleivottu opetusministerimme (nimi jääköön mainitsematta) tarrasi heti lähimpään kojeeseen, joka taisi olla jonkinlainen virranjakaja, ja repäisi siitä kaiken irtonaisten pois. Lapsellista.

Yritysvierailumme suuntautui Kajaanin Elektroniikka -nimiseen firmaan, jonne lähdimme torin rannasta suunnilleen heti saapumisemme jälkeen. Paikalle saavuttuamme meille pidettiin pakollisten kuvioiden tapaan infotilaisuus, jossa tarjottiin limpparia, sumppia ja käänttyä (uudet ministerit tarjoilivat). Itse tilaisuudessa uusi opetusministeri (jälleen) jatkoi töppäilyä kysellen hieman liikaa kysymyksiä sillä seurauksella, että hänet poistettiin tilaisuudesta (jällenpäin hän ei muistanut tilaisuudesta paljoakaan...). Sen jälkeen kiersimme firman työtilat. Jossakin välissä kävi ilmi, että joltain hyllyltä oli kadonnut akkumittari ja ettei porukka poistuisi ennen ruumiintarkastusta. Kas kummaa, hetken kuluttua mittari oli kävellyt itsestään takaisin paikalleen hyllyyn. Kierroksen jälkeen oli aika sanoa hyvästi Kajaanin Elektroniikalle ja aloittaa tutustuminen Kajaanin iltapäivä-, iltä- ja yöelämään.

Tästä eteenpäin porukka hajosi pieniin ryhmiin ympäri Kajaania. Koska en tiedä ihmeen paljon muiden ryhmien toikkaroinnista, kerron hieman omista toimistani.

Firmavierailun jälkeen menin uuden opetusmi-

nisterin (taas) kanssa pizzalle (tämän hän muistaakin), ja sen jälkeen kävimme Alkossa hake-massa yhden yksikön (91 mk) ja pari pulloa Jaffaa kaupasta (hänen ideansa) lantringiksi. Tämän jälkeen menimme torin rantaan istumaan ja nauttimaan Jaffasta. Juttelimme parin mukaantulleeseen sähköteekkarin (Daddy ja Mikko) kanssa samalla kun Kalle metsästi turkinpippureita pitkin nurmikkoo. Salmiakkikos-sun valmistus on tarkkaa hommaa (Kalle opasti meitä ja otti muutaman napanterin jotta pulloon mahtuisi lisää turkinpippureita). Seuraavaksi näimme kuinka Teekkarit suojautuvat sateelta: Sateen alkaessa kaikki kolme Teekkaria kuin yhteisestä käskystä ryömivät linja-auton alle. Nauroimme hieman ja jatkoimme matkaa kaupungille.

Seuraavaksi muistikuvat alkavat olla jo hieman hämäämpiä. Kiersimme monta kapakkaa ja mukaamme tarttui kaikkea pikkusälää muoviku-kista tarjouskyltteihin. Lapsellista. Onneksi vankka humalatilamme jatkoi edelleen eksponentiaalista kasvuun viinan funktiona. Myöhemmin, kävellessämme erään rakennustyö-maan ohi, opetusministeri (ei kai taas?) sai päähänsä hakea sieltä jotain muistoksi. Kaveri ähersi siellä puolisen tuntia, eikä saanut kuulu-via kirosanoja lukuunottamatta mitään aikai-seksi. Lieventävänä asianhaarana voitiin todeta, että hän oli jo tukevassa humalassa eli töppikunnossa.

Tunteja myöhemmin törmäsimme pääjoukkoon (ainakin se oli suurin) eräässä kapakassa. Toimittaja itsekin oli jo melkoisissa lärveissä, ja meno senkun parani. Loppuillan hapuilimme jotain tanssin tyylistä (Venden kuperkeikat mukaanlukien) ja jotkut ottivat pienimuotoisen tequila-kisan. Menoa riitti pikkutunneille asti, kunnes jouduimme suuntaamaan kello kahden (?) maissa kohti linja-autoa.

Kun pääsimme varsinaiseen matkantekoon, sai eräs fuksi lievän sairauskohtauksen ja jouduimme kääntymään takaisin kohti Kajaania. Terveyskeskuksen luona odottelimme noin kolme varttia, kunnes saimme asian hoidettua ja pääsimme jatkamaan matkaa takaisin Ouluun. Ainoa huolenaihe juomien huolestuttavan vähenemisen lisäksi oli se, että ehtisimmekö ajoissa Ouluun. Nimittäin aamulla kello 6.00 lähtisi sähkökillan fuxikursio Vaasaan, eivätkä mukanaolleet sähköteekkarit halunneet myöhästyä matkasta. Alun lievän varautuneisuuden jälkeen loistavaksi kuskiksi osoittautunut Pete loihiti vanhan linja-atorämän suorastaan lennokkaaseen vauhtiin sillä tuloksella, että saavuimme Linnanmaan terminaaliin klo 5.55 eli ajoissa. Matka oli loppuillaan, ja oli aika mennä kotiin nukkumaan. Tosin sähköteekcareiden lisäksi Vaasaan lähti kolme Tietokiitalaista, Kalle ja uudet ministerit.

Mutta se onkin jo toinen juttu ...

Jumma kuttu?

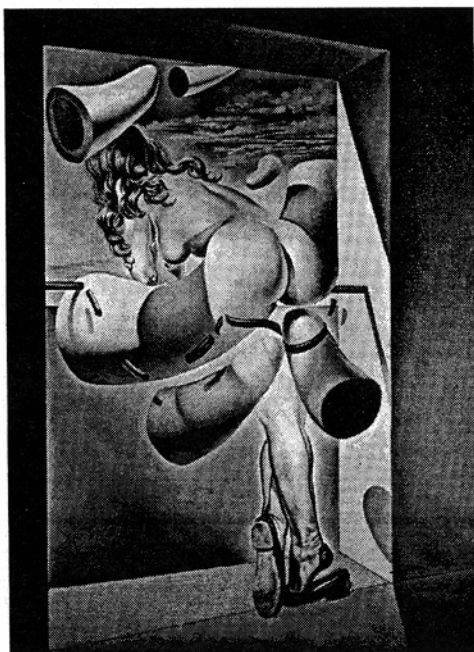
Kun Ollista tuli kulkija, alkoi Ollin kurjuus, sillä hän oli turvaton kynäilijä. Hattu viistossa hän hurautti puorällään asemalle. Hän kuuli, että junat olivat muuttuneet ja aina kunnollinen tullimies pyysi nurkuen passia. Toinen vihreänuttuinen halusi nähdä passit ja tiketit. Junailija puhalsi kumeraan pilliin ja niin mentiin kohti Sorvankylää, jossa Arska joutuu tehtaalle.

Kävipä junassa mutina, kuiskaaja Rasilainen esitteli Vierumäen juttuja. Kullervo Pellinen, paljas uneksija, hoippui nenänpää musteessa käytävällä. "Vilu kapajaa", hän valitti, "tuli vilu keskel' kattuu." Mutta matka luiskahti, ja kohta oltiin perillä Sorvankylässä.

Olli lähti horistelemaan pyörällään uimaseuran narut mukanaan. Ajaessaan hän viittäili tutuille. Tiellä oli tosi kurvia ja vahingossa hän ajoi rukkinsa kivelle ja kynsi maata turvallaan. Nuorakin hukkui siinä rytäkässä. "Miksi läksinkään pyörän kanssa hulluilemaan", kiukutteli Olli jatkaessaan matkaansa vinkkarit rutussa. "Tämä oli elämäni suurin munaus", hän vielä jatkoi. Hattukin oli mennyt vijaalle, eikä auttanut muu kuin poiketa Villmanin Hattukauppaan uutta hattua vilkaisemaan. "Viivoitettu hattu sopii minulle paremmin kuin vilttihattu", arveli Olli.

Kunnanhallitus oli jo pistämässä rahaa likoon, vaikka kassa olikin pikkänen ja palkat niskassa. "Nämä on hallituskuluja, tuus pöytäan, meillä on viralliset kutsut", Ollille huudettiin. Sitten tuotiin silliä kullekin, viitossilliä, kuutossilliä ja sillin päälle kulaus tutunomaista virvoketta. Kohta saatiin virmehuttua, myös solkkumuusia ja vironpottuja oli tarjolla. Toiset söivät rasvassa uiskenteleviä nakkeja.

Syötyään kulhon velliä kutsui Vihtori Lettunen tarjoilijatarta: "Neiti, Lillille kuhaa ja Vihtorille lettua!" Silloin liittyi seurueeseen salkkukauppias Mutikainen esitellen mallikukkaroitaa. Hän kai-voi esiin valtavan rahamassin, josta kuului kuu-vaa narinaa. Tuumittuaan, panisiko menemään hän sanoi: "Tarjoilija, pehmeä jänis ja tutuille viskiä." Turhaan häntä ei kutsuttu Mikkelin kittajaksi ja pikatalustajaksi. Tarjoilija toi potun viskiä ja grammari soitteli kuiskaavaa rallia. Tarjoilija etsi pilsua hyllystä ja tarjoili jaffaa pennuille.

Kun seurue kuuli, että Pikkaraisen hallussa oli levynhävittäjä, he imaisivat pillistä kuumat, maksoivat ja ottivat viluissaan hattunsa. Pulu jokelsi ulkona, mutta piha oli liukas ja pulu meinasi kaatua. Pulu ei kaatunut, pulu kallistui koska pululla oli kannukset. Sällitkin kupsahtivat sokkelin kivitykseen, kuului jyskän pamaus kun jossain käytettiin kuperia nallia. Naapurista huudettiin: "Täällä jo sumpi pihisee!" Ja siellä olikin pippurihyllillä hellin kulmalla kerrassaan pirulista sumpia.

Emännällä oli oikein timanttiset rossit, joita viulisti Huttunen ihaili, mutta toiset alkoivat etsiä tuvan alta napsua. Väliällä käytiin kurkistamassa tallia ja heitettiin vällyt pihalle. Hevoset seisoivat tallissa turpa kylessä ja tolkuton mullikka hypeli, kun taikuri veteli kyniä korvista.

eräs saunailta

killalla oli tässä taannoin saunailta. paikalla oli sauna ja väkeä ja makkaraa ja ilmaista olutta. siellä oli mukavaa. ja jotkut oli jatkoillakin.

-MoPo

Viro haki itsenäisyyttä NL:tä ja NL sanoi, että ei onnistu sitten millään. Virolaiset siihen, että no onnistuisko edes vuodeksi....

- Ei onnistu.

- No edes viikoksi tai edes päiväksi?

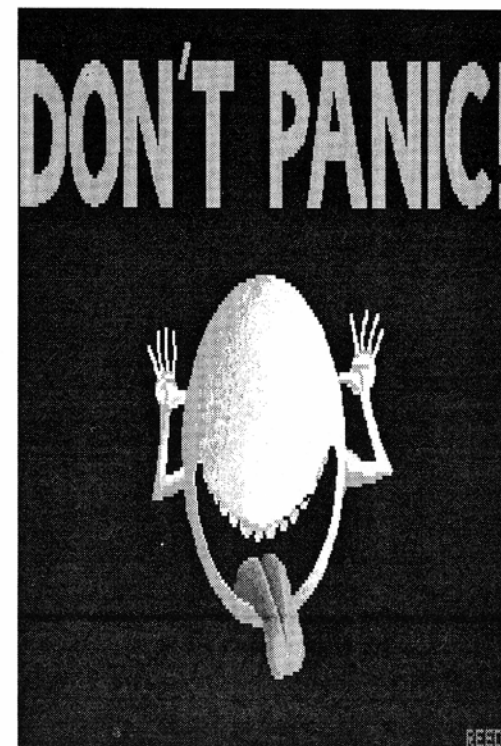
NL suostui viimein päivän itsenäisyyteen. Ja julistus annettiin ja välittömästi sen jälkeen seurasi sodanjulistus Suomelle. 8 tunnin sotimisen jälkeen Viro antautui.

Latvia aloitti saman ruikutuksen ja taas päädyttiin vuorokauden kokeiluun. Ja tuli julistus ja taas julistettiin sota; tällä kertaa ruotsia vastaan. 4 tunnin sotimisen jälkeen Ruotsi antautui.

Mikä on perseessä ja ei surise?
Venäläinen perseensuristin.

Olli löysi sarvista kyhätyn kudonnan mallin. Pihalla Alli kuherteli ja vinkkasi ruusujen lomassa (vinkade mellan rosor). Isäntä heitti Sallin kukat Maijan pihalle ja jutut alkoivat mennä viistoon, kun Villi kurkisti ja huusi: "Saisko tutuille vipata liikaa rahaa?" Kaikki ryntäsivät Villiä kurittamaan. Tuo turvaton kyherö huusi kuin lokki kivellä: "Pistä kassiin kukka kallis!"

Koska nuhassa pissittiin, kävi Nuppola pissimässä. "Näitkö Villessä tuttua?" kysyi Olli ostessaan kilokorppuja ja kuupullia, ennen kuin hän meni näyttelyyn katsomaan Sarpanevan kyhäyksiä ja Wirkkalan pottuja. Kuului pillin kurinaa, kun Kujasen Olli joi mukitolkulla pikalim-saa. Sitten hän hyppäsi hullun piilille ja ajoi kohti Kullbergin tallia.

Pikkujoulu

Kävellessäni Tuiran silloilla eräänä maanantai-iltana 7.12 yhtäkkiä päässäni alkoi säkenöidä. Vastaantulijoiden kummastuneista katseista päättelin itsessäni olevan jotakin vialla. Tarkemmin tutkailtuani asustettani havaitsin päälläni olevan teekkarahaalarit. Siinävaiheessa rupesin miettimään, mihin minä oikein olen menossa.

Säkenöinti päässäni vain jatkui. Vilkaisin kelloani yrittäen saada siltä suunnalta jotain vinkkiä, minkätakia olen jälleen kerran sonnustautunut virka-asuun. Kummallista kyllä, asukonaisuuteen kuuluva lakki roikkui vain olkapäällä, ja päässäni oli kummallinen punainen esine.

Samassa havaitsin säkenöintiin liittyvien kumeiden jyrähdysten tunkeutuvan tajuntaani. Siitä päättelin, että säkenöinti ei tapahtunutkaan päässäni, vaan taivaalla.

-Haa! Se on ilotulitus! Minä olen menossa pikkujouluun!

Ajatus katkesi ankarasti, mutta ei se kuulunut tähän..

Hetkenaikaa lyhyttä mutta komeaa ilotulitusta hämmästeltyäni muistin jonkun puhuneen joulupuurotarjoilusta ennen pikkujoulua. Siispä hahmotin itseni edessäni remuavaan väkijoukkoon, josta oletin tämäniitaisen puuroannoksen löytyvän. Puhetta oli ollut myös palkinnosta, jonka "mantelin" löytäjä saa.

Saavuttuani puuropadan ääreen eikun läheisyydessäni puuropataa jo kaukaa kuului huhu, että

Kalle oli löytänyt "mantelin", ja että Kallen kanssa kannattaisi olla kaveri tänäkin iltana, joten siirryinkin suoraan glögijonoon.

Pullean viestimiehen jakama glogi oli kyllä hyvää, mutta pettymyksekseni havaitsin siinä olevan nolla prosenttia.

Tää on ihan asiaankuulumaton kommentti: Törmäsin myös kastetilaisuudessa olleisiin toisen vuosikurssin OTITlaisiin. Petri Pulkka on nyt sitten Pekka. Ja hänet oli kastettu kaljalla.

Aluksi eiku hetkinen aluksi oho kärsi sanua mittään ääneen... :-)

Tasan kello 19 jono teatterin ovella oli valtava, mutta kolmen ja puolen vuoden kokemuksella jaksoin odottaa vuoroani maltillisesti glögipadan äärellä. Siitä huolimatta että siinä ei ollut prosentteja. Kokemus vei jälleen voiton fuksien ja muiden epäopiskelijoiden hötkyilystä ja vanhus pääsi kävelemään suoraan jonottamatta sisään.

Sisällä kytkin katseeni searching modeen löytääkseni vanhoja ja uusia tuttuja. Tila vaikutti hyvin avaralta johtuen ehkä siitä että kaikki juhlijat eivät olleet vielä paikalla. Tai ainakin luulin niin tässä vaiheessa iltaa.

Ensimmäinen kontakti tuttavieni tapahtui erään herra tulevan puheenjohtajan kanssa, joka oli könnynyt teatterin oven edessä ja hukannut kellonsa. Suureen ääneen valitellen onnetonta kohtaloaan tuleva puheenjohtaja häipyi muun massan sekaan.

Tajuntaani tunkeutui epämääräinen... Miten voi kuvata torvien sointia muuten kuin torvien soinnilla...? ...Torvien sointi. Aiheuttajana tietysti Teekkaritorvet.

Nyt mulla loppu into tähän hommaan. Siis ei näihin pippaloihin vaan tähän kirjottamiseen. Hämästyttävää! Uusi ihan puhdas sivu!

Tässä vaiheessa jano rupesi vaivaamaan vanhempaa tieteenharjoittajaa. Nuoremmat näyttivätkin jo tyydyttäneen tarpeensa. Siis janonsa. Siispä lähdinkin etsimään baaritiskiä, koska oli kuullut huhun, että saa taivaassakin viinaa, eikun teatterissakin.

Kävelin yläkertaan, jossa yllätyksekseni havaitsin olevan lisää ihmisiä, sekä myös niinkutsutun juottolan. Jonossa seistessäni jonossa sei... ehehehe.. huomasi maineen ja kunnian menneen myös suvun silmissä, koska serkkutyttöni seisoi tiskin toisella puolella. Tosin korvaukseksi tästä maineen menetyksestä sain pientä alennusta juomasta.

Sitte mää loppuilla palloilin sielä ja kattelin tuttuja ja etenkin tuntemattomia. Juttelin epämääräisten ja määräisten ihmisten kanssa.

Minusta riippumattomista syistä paikalle hyökäsi yllättäen palolaitoksen johtoauto, jota seurasi kuusi muuta paloautoa. Siinä vaiheessa ennustajankykyni heräsivät jälleen, ja ennustin OTYlle tulevan noin kolmen tonnin laskun. Kuitenkin ennen kuin palosedät ehtivät tunkea letkunsä joka paikkaan illan isäntä Jukka pelasti tilanteen ja ilmoitti tyynen rauhallisesti: "Ei täällä mikään pala." Palosedät poistuivat paikalta hyvillään, kun ei taaskaan tarvinnut sotkea letkuja.

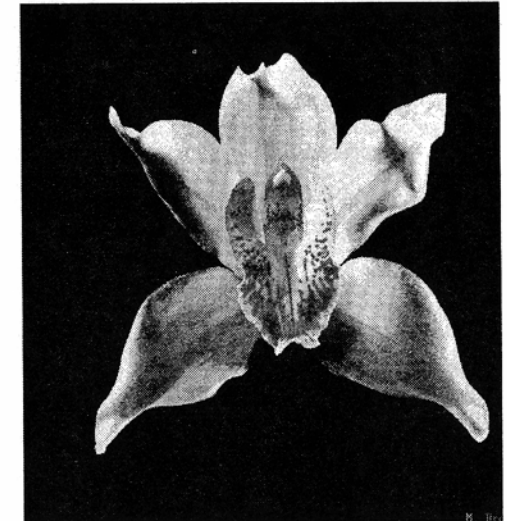
Pileet oli ihan kivat ja rauhalliset. Vähän liiankin rauhalliset. Alkuillasta vähältä näyttänyt väkimäärä ei lisääntynyt illanmittaan, vaan tilan suuruudesta johtuen 750 ihmistä upposi kuin kankkulan kaivoon. Tilaisuuden rauhallisuuden ja testauksenomaisuudesta johtuen saamme ehkä teatterilla nähdä vieläkin suuremmat pippalot tulevaisuudessa. Se, että väkeä oli muitakin kuin Teekkareita, oli sinänsä aivan miellyttä-

vää, vaikkakaan vanhus ei tällä iällä enää jaksa mennä tutustumaan kovin herkästi uusiin ihmisiin.

Kariki heränny! 12.26 pippaloiden jälkeisenä päivänä!

Näinollen muiden vanhempien tieteenharjoittajien puuttuminen kyseisestä tilaisuudesta aiheutti jonkinasteista hyytymistä myös muiden kuin allekirjoittaneen astraalihahmossa. (Esim. Olli klo 00.30)

PETE

Lukijakilpa

Tämänkertainen perinteinen lukijakilpa käsittelee esikuvamme Torkkeli Viitanen elämää. Tekstiin on kuitenkin pujahtanut ainakin viisi virhettä, jotka löytämällä pääset osallistumaan Fuksikuvaston ylijäämävaraston huutokauppaan Wapun jälkeen. Palauta vastauksesi.

Torkkeli Viitanen, joka jo 1914 oli kokeillut sähkötyrradiota Valtion lennätinteknisellä konepajalla ehti saada luvan kokeilla langatonta lennätintä Kuninkaalliselta senaatilta. Myöhemmin Viitanen liittyi Nuoren Voiman liiton radio-osastoon ja sen jälkeen radioamatööriin. Radioamatöörinä hänen kutsunsa OH8NA kiiri Pohjois-Suomesta ensimmäisenä radioaalloille. Vaikka edesmennyt kenraali Reino Arimo yhdessä koulutoverinsa eversti Risto Pajarin kanssa lähetti radio-ohjelmaa Yhteislyseon toverikunnan konventtiin jo vuonna 1924, Torkkeli Viitanen oli ehtinyt lähettää omat ensilähetyksensä vuotta aiemmin eli samoihin aikoihin kuin Teknillinen Seura Helsingissä lähetti omia kokeitaan.

Antennin virittäminen saattoi tuolloin olla hankalaa puuhaa. Esimerkiksi, kun Torkkeli vuonna 1928 lähetti Oulussa muutamia radiolähetyksiä, joissa esiintyivät mm. Ruohosen veljekset ja Aake Kalliala, lähettimen viritys hoitui induktio-käämin ja sähkölampun avulla. Torkkelin puoliso Anna oli yläkerrassa ja naputti harjanvarrella vintin lattiaan, kun lamppu paloi kirkaasti ja lähetin oli vireessä.

Samana vuonna Torkkeli rakenteli myös Nipkowin levyllä toimivan television, ja katseli kotonaan Oulussa ensimmäisiä Euroopassa lähetettyjen televisiokokeilujen kuvia.

Puuhakkaana ja kekseliäänä miehenä Torkkeli Viitanen teki kodistaan monipuolisen versaan, sähkökojeliike ELMON. Siihen aikaan,

kun Merikosken voimalaitosta rakennettiin oli vaikea saada monia laitteita. Neljäkin vuotta sanottiin hankinta-ajaksi. Niinpä Torkkelin pajassa riitti töitä. Eri paikkoihin tehtiin mm. varavalaistuskojeita ja kaapelimitareita. Sotien jälkeen, kun Oulun kaapelikartat olivat palaneet, eikä tiedetty edes missä kaapelit sijaitisivat, Torkkeli mm. Valmisti 500 Hertsin lähettimen, jolla etsittiin kaapelien sijaintipaikka. Siinä oli kuulokkeet, joista morsemerkit kuuluivat voimakkaimmin, kun vastaanotin oli kaapelin päällä.

Torkkelin verstaassa tehtiin myös useamman sorttisia mittasiltoja, mm. Graalin mittamaljoja, joilla selvitettiin mistä kohtaa kaapeli on särki tai missä kohtaa siinä on maavuoto, ettei tarvinnut turhaan kaivaa. Verstaassa tehtiin tietysti myös virtamuuntajia, tasasuuntaajia ja käämittiin maasulkureleita. Hyvänä apuna oli Torkkelin vaimo, Anna. Hän teki ruoat, pesi vaatteet, hoivasi, vaatetti, ruokki, parsi, paikkasi, pesi ja kiviä lapset sekä auttoi verstaassakin, loi lumet talvisin, haravoi, kylvi, kynsi ja korjasi.

Onpa Torkkeli kehitellyt yhtenä monista ideoistaan myös sähkön avulla toimivaa veden puhdistuslaitteistoakin. Yksi monista käytännön keksinnöistä on lisäksi verstaan seinälle syttyvä punainen valo, joka kertoi postilaatikkoon tulleen postia. Sen haettuaan Rauhalan isäntä saattoikin välillä kiirehtiä puutarhansa pariin, sillä eihän mikään ole niin tärkeää kuin puutarhanhoito.

Pimeänä syysiltana tuopin äärellä

Kerran kun muutakaan tekemistä ei ollut (lue: sijaistoimintona tenttiin pänttämislle) päätti toimittaja kokeilla sanoittaa uudelleen Saku Sammakko -lastenlaulua. 'Saku'-sanan voi/saa korvata asianmukaisella teekkarinimityksellä esim. 'tieto'. Tässöpä tulos.

Saku teekkari kosion matkallaan,
ahaa, ahaa
Saku teekkari kosion matkallaan,
ahaa, ahaa
Saku teekkari kosion matkallaan,
menossa fuksia vonkaamaan
Ahaa, ahaa, ahaa

Isot tuoppiset, isot tuoppiset ne lystikkäitä on
Pienet tuoppiset, pienet tuoppiset nekin lystikkäitä on

Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
ahaa, ahaa
Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
ahaa, ahaa
Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
kellä se isoin o-on-kaan
Ahaa, ahaa, ahaa

Isot tuoppiset, isot tuoppiset ne lystikkäitä on
Pienet tuoppiset, pienet tuoppiset nekin lystikkäitä on

Meni fuksille viina pää-ähän,
hahaa, hahaa
Meni fuksille viina pää-ähän,
hahaa, hahaa
Meni fuksille viina paa-ahan,
oli pönttö sillä täyn-nään
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuoppiset....

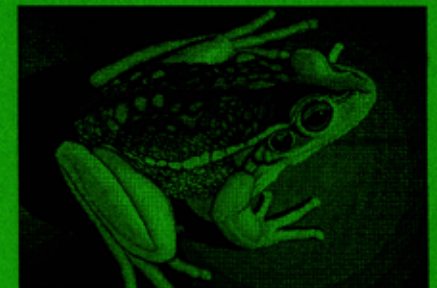
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
hahaa hahaa
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
hahaa hahaa
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
on Saaralle teekkari mi-eleen
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuoppiset....

Ei iskenyt krapula teekkariin,
hahaa, hahaa
Ei iskenyt krapula teekkariin,
hahaa, hahaa
Ei iskenyt krapula teekkariin,
narras teekkarisetä sen fuksilleen
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuoppiset, isot tuoppiset ne lystikkäitä on
Pienet tuoppiset, pienet tuoppiset nekin lystikkäitä on

...Yyööörrkk!

Rakas Joulupukki,

Tänä jouluna toivoisin joululahjaksi seuraavia asioita.

1. villasukat
2. tietokonelevykytkäitä
3. mustan poolopaidan
4. J. Karjalaisen kokkeilmalevyn
5. partakoneen, mieluummin Philips kuin Braun
6. lompakon, johon sopii kaikki luottokortit
7. konvehtirasian ja iso paketti lakritsia
8. Tom Clancyn uusin kirja
9. hyvän lyijytäytelyn
10. kotiviinin valmistussetin

Taita

Taita

Taita

Pekka Vennamo
ei ole tänäkään
vuonna maksanut
TV-lupaansa.

JOULUPUKKI

99999 KORVATUNTURI